

Uvodnik

Ajda Rak

Mesec oktober je bil na naši šoli pisan kot jesensko listje, ki lepša pokrajino. Učenci smo veliko časa prebili izven učilnic, saj smo imeli naravoslovne, tehniške in športne dneve ter ekskurzije.

Zanimalo nas je, kako se med nami počutijo prvošolci, zato smo zanje pripravili kratko anketo, ki jo predstavljamo v tokratni številki.

Sedmošolci so se podali v gozd, kjer so nabirali in spoznavali gobe, v šoli pa smo gostili sadjarsko razstavo, ki smo si jo ob vodenju sadjarjev ogledali vsi učenci šole.

Učenci višje stopnje smo imeli zelo pester tehniški dan, saj so bili med nami zunanji sodelavci, ki so nam predstavili celo paleto poklicev. Prepričani smo, da so marsikateremu devetošolcu pomagali pri odločitvi za bodoče izobraževanje oz. poklic.

Tokrat smo dodali tudi nekaj potopisov, ki so jih devetošolci predstavili pri slovenščini. Zanimivo pa sta svoje bivanje v tujini predstavila tudi šestošolca, ki sta bila uspešna na tekmovanju v Srbiji in Makedoniji.

Dogajalo se je ...

SOBA POBEGA IN RAČUNALNIŠKI MUZEJ - strokovna ekskurzija

Devetošolci, ki obiskujemo izbirni predmet računalniška omrežja, in sedmošolci, ki obiskujejo izbirni predmet matematična delavnica 7, smo se v sredo, 2. oktobra 2024, po četrti šolski uri odpravili v Ljubljano na strokovno ekskurzijo.

Tam smo najprej šli do sobe pobega »The Key«, kjer smo se pred vhodom razdelili v dve skupini. Ena skupina je ostala tam, druga je pa šla do druge lokacije iste sobe pobega. Obe skupini sta se nato še razpolovili, saj sta bili na vsaki lokaciji dve sobi pobega, s katerima smo se soočili. Iz prve sobe smo uspešno pobegnili v tridesetih minutah. Po uspešnem pobegu smo morali počakati kakšnih deset minut, da so sobi ponovno pripravili. Za drugo sobo nam je zmanjkalo malo časa, zato smo takrat imeli malo več namigov, da smo se lahko pravočasno rešili.

Avtobus nas je potem odpeljal do Računalniškega muzeja, kjer smo se seznanili z zgodovino računalništva. Z vodenim ogledom in zanimivimi eksponati smo spoznali, kako so izgledali prvi računalniki, kakšen je bil začetek interneta v Sloveniji, videli smo celo video igre na kalkulatorju, predvajalniku glasbe in hišnem telefonu. Lahko smo posneli sliko sebe z ničlami in enkami, si jo poslali na svoj elektronski naslov ter si še enkrat bolj podrobno ogledali razstavljene eksponate. Na prižganih računalnikih, ki so imeli odprte računalniške programe, smo lahko tudi igrali igre ali pa po njih malo pobrskali.

Sledila je enourna delavnica, kjer smo sestavljali računalnike. Na mizah so nas čakali posamezni deli, izvijači in majhni vijaki. Nismo se spuščali v podrobnosti; pomembno nam je bilo samo to, da bi bili računalniki funkcionalni. Nismo jih sicer poskusili vključiti, a glede na to, da smo v ohišje računalnikov vstavili vse najpomembnejše dele, upam, da bi delovali. Po delavnici smo se poslovili in tako našo ekskurzijo zaključili. Čakala nas je le še vožnja domov.

Na poti nazaj do avtobusa nas je sicer ujel dež, ampak nam to ni pokvarilo počutja. Imeli smo se super, veliko smo se naučili, smejali in družili. Pred športno dvorano smo se vrnili malo pred osmo uro zvečer in se zadovoljni ter utrujeni vrnili domov.

Eva Ugovšek Poznič, 9. b

PROJEKT FINANČNGA OPISMENJEVANJA

V petek, 4. oktobra 2024, smo se učenci sedmega, osmega in devetega razreda, ki bomo sodelovali v projektu, za katerega smo se javili sami, udeležili dneva odprtih vrat v Ljubljani.

Zjutraj smo se zbrali pred športno dvorano in se s kombijem odpravili proti prestolnici. Ko smo od postajališča prišli peš do Cankarjevega doma, smo dobili zapestnice različnih barv. Sprva nismo vedeli, zakaj so barve naših zapestnic drugačne od ostalih učencev z drugih šol, kasneje pa smo ugotovili, da barva zapestnice pomeni, v katero skupino spadaš. Namestili smo se na sedeže v preddverju Cankarjevega doma.

Program se je začel z zabavnima voditeljema Jušem Milčinskim in Rokom Škrlepom, ki sta za nas pripravila zanimiv in zabaven uvod v svet financ. Predstavila sta nam tudi guvernerja Banke Slovenije, gospoda Boštjana Vasleta, in ministra za finance, gospoda Klemna Boštjančiča, ki sta kasneje imela tudi pozdravna govora. Po zaključku uvodnega programa, ki ga je zaokrožil pevski zbor Banke Slovenije, smo po skupinah odšli na delavnice.

Naša prva delavnica je bila namenjena temu, da udeleženci izobraževanja izvemo čim več o davkih. Na zanimiv način so nam razložili njihove pluse in minuse. Prav tako so nam pokazali filmček o tem, kakšno bi bilo življenje brez njih. Delavnica je potekala na Ministrstvu za finance, kjer so nas sprejeli v eni od njihovih sejnih sob.

Kasneje smo se do druge delavnice odpravili do Centralne Banke Slovenije, kjer smo med seboj po skupinah tekmovali v igri Activity oziroma Bactiviy (seveda na temo financ). Ta delavnica je bila res zabavna. Na koncu smo zmagovalci prejeli spominski kovanec za 3 evre.

Po obeh delavnicah smo se vsi udeleženci ponovno zbrali v preddverju Cankarjevega doma, kjer so za nas pripravili še dva kviza, ki smo ju s svojimi telefoni reševali po spletu. Tudi zmagovalci teh dveh kvizov so prejeli spominski kovanec.

Po koncu smo se kot finančno izobraženi nadobudneži odpravili nazaj v Mozirje.

Alenka Repše, 8. a

COTE ZA FALOTE

V petek, 4. oktobra, smo punce 5. in 6. razreda pripravile predstavitev kotička »Cote za falote«. Delo je potekalo tako, da smo štiri dekleta odšla po skupino učencev, ostala dekleta pa so se pripravljala na predstavitev. Me smo jim že v razredu povedale, da smo oblačila, ki jih učenci pozabljajo, nabrala po celi šoli. Otroci so se tiho postavili v vrsto in skupaj smo odšli h kotičku. Posedli so se na klopi in blazine. Predstavile smo jim, da je kotiček namenjen izgubljenim oblačilom. Med njimi lahko poiščejo svoja, ne smejo pa vzeti oblačil, ki so jim všeč, a niso njihova.

Kotiček smo predstavile učencem od 1. do 4. razreda in učencem OŠPP. Otroci so pridno poslušali. Predstavitve je lepo uspela, sodelujoče učenke pa smo bile z opravljenim zadovoljne.

Kotiček je seveda namenjen tudi starejšim učencem, ki svoja oblačila pozabijo v šoli.

Hana Korošec, 6. b

IZDELOVANJE IZDELKOV IZ LESA IN SPOZNAVANJE SVETA GLIV

V ponedeljek, 7. oktobra, smo imeli sedmošolci prvi naravoslovni dan. Ta dan so nas čakale tri zanimive delavnice: spoznavanje gob, nabiranje gob na terenu in izdelovanje izdelkov iz lesa. Razdeljeni smo bili po razredih, vsaka delavnica je trajala eno šolsko uro.

Naš razred je začel v učilnici za kemijo. Tam sta nas čakala učiteljica Tinkara in član gobarskega društva, ki nam je tisto uro povedal veliko zanimivosti o gobah. Za začetek smo spoznali nekaj vrst gob in si jih ogledali, saj je gospod zraven prinesel tudi gobe. Nato smo se pogovarjali o tem, ali so gobe užitne, neužitne ali celo strupene. Pri tem smo bili celo malo presenečeni, saj si nismo mislili, da ena goba lahko povzroči toliko težav. Zatem smo do konca ure v skupinah reševali delovne liste. Gobi, ki smo jo dobili na mizo, smo morali poiskati ime, latinsko ime, jo opisati in narisati. Meni je bilo to delo v skupinah zelo všeč, saj smo si lahko pomagali, se dopolnjevali in izmenjali svoje gobarske izkušnje.

Po malici smo zamenjali delavnice. Mi smo šli v učilnico za tehniko. Tam nas je učitelj seznanil, da bomo izdelovali obeske iz lesa. Tega sem bila vesela, saj so se mi barvni primeri, ki nam jih je učitelj pokazal, zdeli zelo lepi, čeprav nam je povedal, da barve po vsej verjetnosti ta dan še ne bomo mogli uliti. Poiskali smo lesene ploščice, ki smo jih morali najprej obrusiti in vanje zvrtni dve luknji, na koncu pa nanje prilepiti še papirnat krogec. Nekaj se nas je hitro lotilo brušenja, nekateri pa so brž šli zvrtni luknji. Svoje delo smo do menjave skupin uspeli vsi dokončati.

V zadnji delavnici smo se z učiteljem Blažem in članom gobarskega društva odpravili v gozd. Treba je bilo gledati pod noge, saj je bila pot zelo blatna. A prav hitro smo se prebili do prostora, kjer smo začeli iskati gobe. Vsakič, ko je kdo našel gobo, je gospod iz društva preveril, če je goba užitna, in povedal, katere vrste je. Nekateri moji sošolci so se lahko razveselili velikih jurčkov, skoraj vsi pa smo se lahko razveselili »sluzaste« gobe, ki bi jo v primeru, da bi v gozdu ostali brez vode, lahko uporabil kot vir vode. Ko smo se vračati proti šoli, smo morali parkrat preskočiti manjše potočke, ob tem pa smo našli še nekaj gob.

Ta dan je bil zelo poučen, a vseeno zabaven. Z veseljem smo hodili po gozdu, saj je to veliko boljše, kot pa da sedimo cel dan za mizo v šoli.

Eva Bevc Strašek, 7. b

ŠPORTNI DAN – POHOD NA GOLTE IN RADEGUNDO

V ponedeljek, 7. 10. 2024, smo se osmošolci in devetošolci odpravili na pohod na Golte. Ob 7.30 smo se zbrali pred športno dvorano in vzeli pot pod noge. Naš prvi postanek je bil parkirišče blizu gostišča Vid, kjer smo pomalicali ter se dogovorili, kdo bo vložil več energije v športni dan in šel na Golte ter kdo izmed nas se bo odločil za krajšo pot do Radegunde. Za slednjo sem se odločila tudi jaz.

Glede na naš končni cilj smo se razdelili v dve skupini. Tisti, ki smo šli na Radegundo, smo imeli strmo, blatno, a še vedno lepo hojo do vrha. Vmes smo se večkrat ustavili za počitek, pijačo in hrano. Lahko smo pili iz gozdnega izvira, ki je bil ugodno hladen in čist. Zagrizli smo v kolena ter prehodili še zadnje strme bregove do cerkve, ki se nam je prej zdela tako oddaljena. Na cilj smo prispeli nekaj čez deseto uro in malo posedeli, pomalicali ter se pogovarjali.

Nato je prišel čas za odhod. Med potjo nazaj do šole so nekateri učenci, ki živijo v Radegundi, odcepili od skupine in šli peš domov. Tudi nazaj grede nam ni manjkalo postankov in vzponov, a smo okoli 12.45 ure prišli pred športno dvorano. Tisti, ki so šli na Golte, pa so hodili še malo dlje in se vrnilo kasneje.

Čeprav je bil dan naporen in so me, kot še marsikoga drugega, več dni bolele noge, mi je bil všeč, saj smo obiskali enega najlepših delov mozirske občine. Poleg bolečih nog in utrujenosti se mi je v spomin najbolj vtisnil prelep razgled na hribe ter gore.

Katarina Trobentar, 8. b

SADJARSKA RAZSTAVA

V sredo, 9. 10. 2024, se je na naši šoli v večnamenskem prostoru ob 17. uri odvijala otvoritev sadjarske razstave. Na prireditvi smo nastopili tudi učenci naše šole.

Razstavo je pripravilo Sadjarsko društvo Franca Praprotnika Mozirje, predstavila pa so se tudi druga društva: Čebelarska družina, Društvo zeliščark Šipek Mozirje in gospodinje, ki so pripravile različna peciva in napitke iz jabolk. Naša šola pa je razstavo popestrila z likovnimi izdelki, ki smo jih izdelali učenci.

Učenci smo si razstavo, na kateri je bilo razstavljenih več kot sto vrst jabolk, lahko ogledali v četrtek in petek med šolskimi urami.

Namen razstave je bil, da se domače, sveže pridelano sadje začne bolj ceniti.

Emma Presečnik, 6. b

POKLICI - TEHNIŠKI DAN

V petek, 25. oktobra, smo imeli učenci od šestega do devetega razreda prav poseben dan. Spoznavali smo različne poklice. Vsak razred se je razdelil na dve skupini in vsaka skupina je spoznala vsaj pet različnih poklicev.

Moja skupina je začela v računalniški učilnici. Spoznali smo poklic programerja. Izvedeli smo, kje vse se programerji lahko zaposlijo. Tudi pri izobrazbi za ta poklic sta dve možnosti. Lahko se učiš sam, lahko pa greš na srednjo šolo, ki je primerna za to izobrazbo. Pri tem poklicu je lepo, da lahko dela tudi naša domišljija.

Nato smo šli v knjižnico, kjer smo se seznanili s poklicem fizioterapevta. Prav tako kot programer se lahko fizioterapevt zaposli v mnogih ustanovah: domovih za starejše, zdravstvenih domovih, v zdraviliščih ... Veseli smo bili tudi tega, da smo lahko poskusili nekatere pripomočke, ki se jih pri tem poklicu uporablja. Fizioterapevtka, ki nam je to vse prijazno razložila, nam je pokazala tudi model hrbtenice, pri katerem smo morali malo napeti možgane, ker nam je zastavila tudi par vprašanj.

Po malici smo se odpravili v športno dvorano, kjer so nas čakali učitelji in učenci Srednje šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje. Po kratkem predavanju smo si lahko malo "umazali" roke ali pa kaj ustvarili. To šolo sestavlja več programov, eden od teh je vrtnar. Posadili smo si lahko svojo rastlino, ki smo jo odnesli domov. Predstavili so nam programe, po katerih se na njihovi šoli lahko izobražuješ. To so poleg vrtnarja tudi cvetličar, aranžerski in fotografski tehnik. Mi pa smo si lahko na delavnicah izdelali kazalke ali magnetke.

V večnamenskem prostoru je gostoval Šolski center Šentjur. Moja skupina je najprej spoznala poklic pomočnika v biotehnikih in oskrbi. Tu smo preizkusili trdoto jabolka in njegovo sladkobo. Zdaj je bil čas za težko pričakovan del. Spoznali smo poklic slaščičarja in peka. Med razlago smo lahko poskusili okusne palačinke, ki so jih spekle dijakinje. Ta šolski center izobražuje tudi za poklic veterinarskega tehnika. Naučili smo se, kako poviti oz. oskrbeti rano na pasji nogi. Zadnja postaja pri tej delavnici je bila predstavitev poklica mehanika kmetijskih in delovnih strojev. Tu smo se »igrali« z elektriko. Delali smo različne poizkuse, pri katerih smo lahko uporabili svoje znanje.

Nazadnje smo spoznali poklic veterinarja. Ogljedali smo si slike, ki so prikazale različne vrste okužb in poškodb, ki se lahko zgodijo živalim. Pri vsaki sliki nam je veterinar povedal, kako se tako bolezen zdravi oz. oskrbi. Ugotovili smo, da moraš biti pri takem poklicu zelo urejen. Za konec smo lahko svoje roke pogledali z rentgenom.

Zadnjo uro smo se združili z drugo skupino. Drug drugemu smo predstavili, katere poklice smo spoznavali, saj smo obiskali različne delavnice.

Učenci ostalih razredov so spoznavali še nekaj drugih poklicev, žal pa ni bilo dovolj časa, da bi si vsi ogledali vse. Prepričana pa sem, da so predstavitve pripomogle k boljšemu poznavanju poklicev in lažji odločitvi za bodoči poklic.

Eva Bevc Strašek, 7. b

Tekmovanja

SVETOVNO PRVENSTVO V HIP HOPU - SKOPJE 2024

V četrtek, 10. oktobra, me je moja družina spremljala na svetovno prvenstvo v hip hopu, ki je bilo v Skopju v Severni Makedoniji. Vstali smo zelo zgodaj in se že ob štirih zjutraj odpravili proti letališču Treviso v Italiji. Vozili smo se skoraj tri ure, potem pa smo še več kot dve uri čakali na let. Ko smo prišli na letalo, smo še na njem čakali več kot pol ure, preden je z zamudo vzletelo. Let je trajal približno eno uro in petnajst minut. Na letališču v Skopju so nam pregledali dokumente, potem pa smo se še približno pol ure vozili s taksijem do centra mesta. Komaj smo našli svoj apartma, saj je bil v starem bloku in vhod ni bil nič označen. Tudi stopnišče je bilo zelo staro in nas je že skrbelo, kako bo v apartmaju. Na srečo je bil lep obnovljen in čist. Nastanili smo se in potem nekaj časa počivali.

Ker je bil apartma v centru, smo se popoldne peš odpravili na ogled mesta. Ogledali smo si spominsko hišo Matere Tereze, ploščad Makedonija z velikim spomenikom Aleksandra Makedonskega, kamniti most preko reke Vardar in Staro čaršijo. Mesto je zelo zanimivo. Opazili smo, da je povsod po centru mesta veliko ogromnih kipov. Njihove pravoslavne cerkve so čisto drugačne od naših. Opazili smo tudi, da po mestu ne vozi veliko avtobusov, je pa veliko taksijev. V Stari čaršiji smo šli na večerjo, potem pa smo šli nazaj v apartma, da sem šel pravi čas spat. Moral sem se dobro odpočiti za naslednji dan, ko se je začelo tekmovanje.

Tekmovanje se je v petek z 1/32 finala začelo ob 10. uri, mi pa smo morali biti pri športni dvorani, kjer nas je pričakal trener Rene, že več kot eno uro prej. S soplesalko Emo sva pod vodstvom trenerja opravila ogrevanje in raztezne vaje, potem pa naju je še pripravil na tekmovanje. Bil sem malo živčen, a ko sem prišel na oder, sem se sprostil in z Emo so nama nastopi kar uspeli.

V kategoriji hip hop DUO otroci je bilo prijavljenih 122 parov iz 22 držav. V 1/16 finala se je uvrstilo 78 parov; vesela sva bila, ker sva bila med njimi. Tako kot v 1/32 finala sva tudi v 1/16 morala trikrat odplesati svojo koreografijo. Uspelo se nama je uvrstiti v osmino finala med 50 parov. Tudi v osmini finala sva odplesala trikrat, potem pa smo z nestrpnostjo čakali na rezultate. V četrto finale tekmovanja za naslednji dan se je namreč uvrstilo samo 22 parov. Uspelo nama je.

Po končanem prvem dnevu tekmovanja smo šli nazaj v apartma. Do večera sem samo počival in nisem šel nič v mesto. Dobro sem se moral tudi najesti, da sem imel naslednji dan tekmovanja dovolj energije.

V soboto se je tekmovanje s četrto finalom začelo že ob 9.50. Spet smo morali biti več kot eno uro prej na tekmovališču. Z Emo sva odplesala zelo dobro in z nestrpnostjo

smo čakali na rezultate. Uspelo se nama je uvrstiti v polfinale med 14 parov. Navdušena sva bila, vendar sva se morala takoj pripraviti na naslednje tri plese v polfinalu. Malo se nama je že poznala utrujenost. Drugi pari so polfinale odplesali odlično, zato sem mislil, da se nama ne bo uspelo uvrstiti v finale. Zelo je bilo napeto, ko smo čakali rezultate. Vsi smo bili šokirani, ko smo videli, da nama je uspelo priti v finale svetovnega prvenstva.

Trener nama je prinesel sladko pijačo, ki sva jo morala popiti, da sva dobila še nekaj energije. Spodbudil naju je, da se za finalne tri plese potrudiva, kolikor le moreva. Res sva dala vse od sebe, kot tudi ostalih pet parov. Po končanem finalu smo se vsi zbrali na plesišču in čakali na razglasitev rezultatov. Ko so razglasili 6., 5. in 4. mesto, sva vedela, da sva na stopničkah. Tudi za 3. mesto niso poklicali naju. Na koncu sva nepričakovano osvojila 2. mesto, zaradi česar sva bila kar šokirana. Trener in domači so bili tudi zelo veseli in ponosni na naju. Ves čas sem zelo užival.

Po končani razglasitvi smo vsi skupaj odšli na kosilo, potem pa v apartma počivat. Popoldne smo šli še v mesto, zvečer pa smo šli nazaj v športno dvorano gledat tekmovanje plesnih formacij za člane. V eni od formacij je nastopal tudi trener Rene, zato smo zanj močno navijali. Od 30 formacij je Renejeva na koncu zasedla 16. mesto.

V nedeljo smo se zjutraj s taksijem odpeljali nazaj na letališče, potem pa z letalom do Trevisa. Domov smo prišli zvečer.

To je bilo moje prvo svetovno prvenstvo, zato mi bo zaradi doseženega rezultata in zaradi vsega, kar sem v teh dneh videl in doživel, za vedno ostalo v spominu.

Liam Tesovnik, 6. b

FESTIVAL RADOST EVROPE V BEOGRADU

Plesna šola M-DANCE je organizirala potovanje v Beograd, kjer smo plesalci nastopili na festivalu Radost Evrope, ki gosti otroke iz cele Evrope že več kot 50 let. Namenjen je spoznavanju novih ljudi, prijateljev in tkanju novih vezi.

Osem plesalcev plesne šole in naš učitelj plesa (pravimo mu Marko) smo se na pot podali v torek, 2. oktobra, ob desetih. Imeli smo težave z mojim kovčkom, saj je bil ogromen. Ko smo ga končno zbasali v kombi in je Marko komaj zaprl prtljajnik, je ugotovil, da je pozabil vanj dati tudi svoj kovček. Ker je bila to moja "zasluga", prtljajnik pa je bilo tvegano odpreti, saj bi vse popadalo ven, sem morala celo pot za kazen imeti Markov kovček v naročju. Vsi smo bili zelo vzhičeni in polni pričakovanja. Marko nam je še nekaj skušal povedati, ampak se je hitro vdal, ker smo bili preveč glasni. Kasneje smo se umirili in Marko je končno prišel do besede.

Po dolgi vožnji smo prispeli v Srbijo. Bili smo neučakani. Plesalci vseh delegacij smo bili nastanjeni pri vrstnikih beograjskih osnovnih šol. Končno smo prišli do Osnovne šole Franceta Prešerna (tako se je imenovala šola otrok, ki so nas gostili). Razvrstili so nas med družine. Mojo gostiteljsko družino so sestavljali Nina, njena starša, babi, in njen mlajši bratec Đole. Nina je moje starosti. Imeli so še čudovito psičko Doro, ki me je takoj, ko sem stopila skozi vrata, vso prevohala in prelizala. Tisti dan smo za večerjo jedli palačinke. Odšli smo še v park, kjer smo se družili z Marli in Brino, s katerima obiskujem treninge plesa, ter z njunima gostiteljicama.

Ko sem se naslednji dan zbudila, sem bila najprej zaslišana, kaj bi jedla za zajtrk, kosilo, večerjo in malico, katera družabno igro bi rada igrala, kaj bi gledala po televiziji ... Ko sem končno odgovorila na vsa vprašanja in podvprašanja, smo šli na paradno, kjer smo se udeleženci sprehodili skozi glavni trg in glasno vzklikali imena svojih držav. Mi smo imeli še rumene balone z napisom M-DANCE. Tako smo se drli, da me je grlo bolelo vse do naslednjega dne.

Naslednji dan je bil najpomembnejši dan v tednu. Bil je otroški plesni festival Radost Evrope, kjer se je predstavila večina evropskih držav, prijateljsko pa so povabili tudi Afričane. Tudi z njimi smo se odlično razumeli. Ta festival so v živo predvajali tudi na srbski televiziji. Tam smo bili ves dan.

Po prihodu nazaj k družini je sledilo pranje las, saj sem imela na glavi tri tone gela. To sem počela zama, saj smo imeli naslednji dan še en nastop. To je bil hvala bogu zadnji nastop v tednu. Po nastopu smo šli na čevape. Srbski čevapi so veliko boljše kot kjerkoli v Sloveniji.

V soboto smo imeli le še krajši športni dan, potem pa smo bili večino časa prosti. Gostitelji so me peljali najprej v muzej čokolade, pa še enkrat na čevape in v muzej iluzij. Sproti sem kupovala tudi spominke. Domov smo prišli pozno, zato sem takoj zaspala.

Sledil pa je žalostni del, saj se je bilo treba posloviti. Nekaj časa smo še zdržali, potem pa smo se jokali, objemali, poslavljali. Ko smo vse naložili v kombi, smo ugotovili, da imamo prazno gumo. Marko je klical, da so nam jo prišli napolnit, mi pa smo imeli še več časa za jok in poslavljanje. Kot nori smo mahali iz kombija. Tolažilo nas je dejstvo, da bomo videli svoje domače.

To je bil res lep teden, ki ga ne bom nikoli pozabila.

Zala Nežič, 6. b

Anketa

ANKETA ZA PRVOŠOLCE

Anketo, pri kateri je sodelovalo 26 učencev, smo izvedle v 1. a in 1. b razredu. Od tega je bilo 15 dečkov in 11 deklic.

Postavile smo jim 3 vprašanja:

- Ali se v šoli dobro počutiš?
- Kdo te največkrat pripelje v šolo?
- Kaj najraje počneš med odmori?

UGOTOVITVE:

Vsi učenci so odgovorili, da se v šoli počutijo dobro.

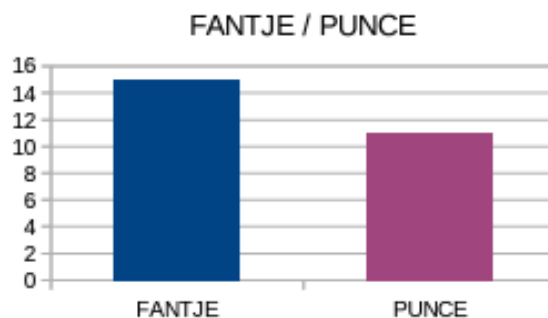
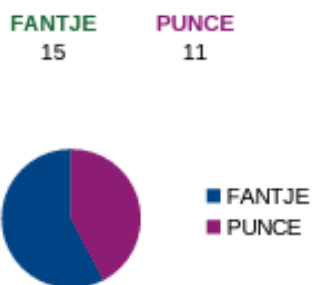
17 učencev v šolo pripeljejo starši. Babica in dedek v šolo pripeljeta samo enega otroka. Osem učencev pa se v šolo pripelje s šolskim kombijem.

Deset učencev v šoli najraje riše. Pet deklic se najraje igra z barbikami. Samo en fant se med odmori rad igra z avtomobilčki. Trije učenci se med odmori najraje igrajo s kockami, medtem ko se štirje najraje pogovarjajo s sošolci. Dva učenca najbolj uživata, če lahko med odmori gresta ven, en učenec pa si med odmori najraje zapoje.

Anketo so pripravile in izvedle: **Inja Zavolovšek, Ajda Rak, Zala Nežič in Ema Presečnik iz 6. b ter Anja Mrzlak Fajdiga iz 7. b**

ANKETA ZA PRVOŠOLCE

V anketi je sodelovalo 26 otrok, od tega 15 fantov in 11 punc.

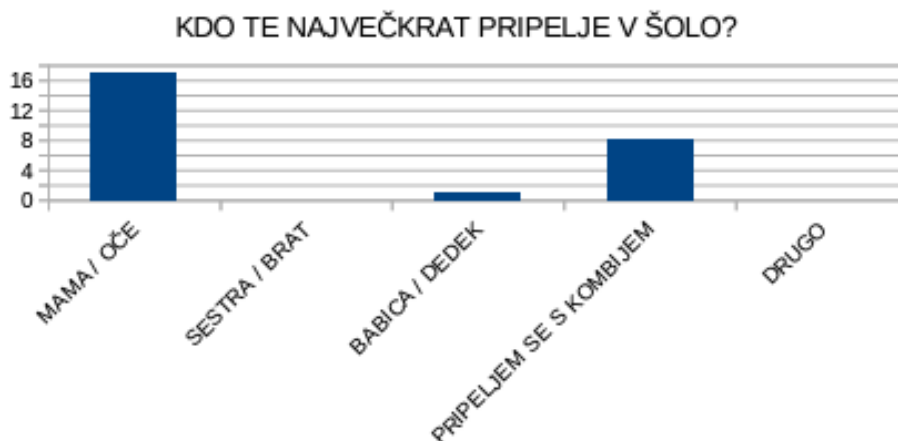
Ali se v šoli dobro počutiš?

DA 26 **NE** 0

Kdo te največkrat pripelje v šolo?

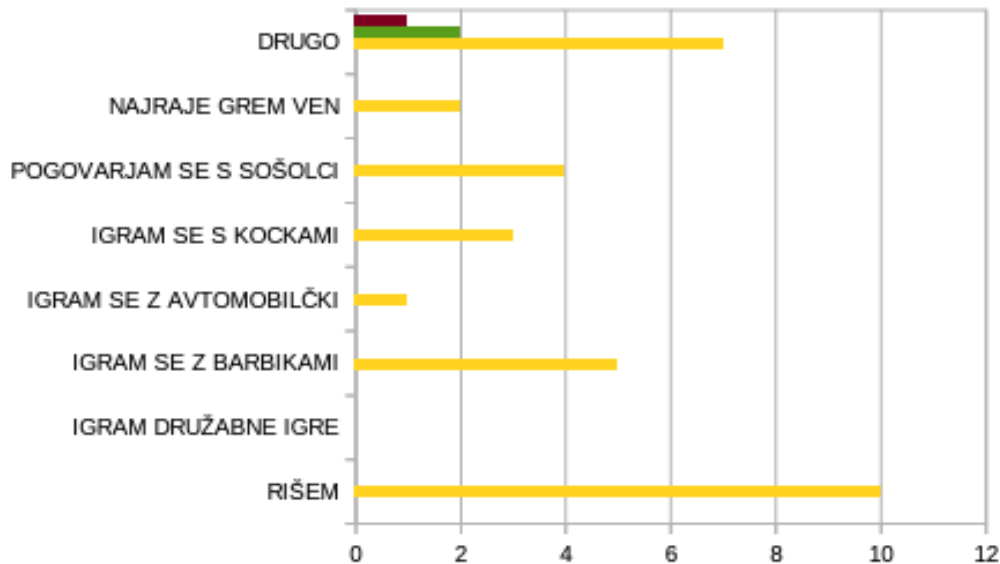
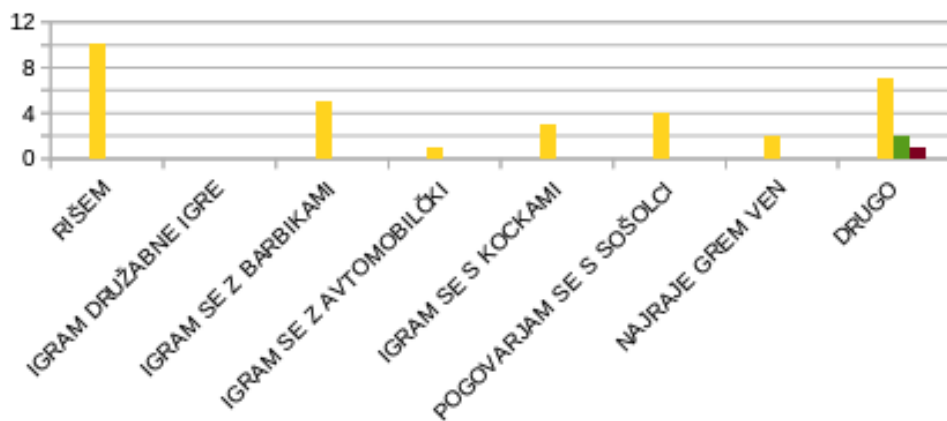
MAMA / OČE 17 SESTRA / BRAT 0 BABICA / DEDEK 1 PRIPELJEM SE S KOMBIJEM 8 DRUGO 0

Kaj najraje počneš med odmori? (Učenci so lahko izbrali 2 možnosti)

		malica	petje
RIŠEM	10		
IGRAM DRUŽABNE IGRE	0		
IGRAM SE Z BARBIKAMI	5		
IGRAM SE Z AVTOMOBILČKI	1		
IGRAM SE S KOCKAMI	3		
POGOVARJAM SE S SOŠOLCI	4		
NAJRAJE GREM VEN	2		
DRUGO	7	2	1

KAJ NAJRAJE POČNEŠ MED ODMORI?

Počitniška doživetja

POTOVANJE V NEW YORK

1. dan: 27. 4. 2024

Zgodaj zjutraj smo se odpravili proti Dunaju. Vkrkali smo se na letalo proti New Yorku z vmesnih postankom v Londonu. Na letalu smo imeli tablice, saj je bil polet dolg 8 ur. Ko smo prispeli na letališče JFK v New Yorku, smo čakali 3 ure v vrsti, da so nam pregledali potne liste. Morala sem odgovarjati na vprašanja, kdo je moja mami. Bili smo utrujeni od časovnega zamika za 6 ur nazaj. Nato smo se s taksijem odpeljali do našega hotela v centru mesta.

2. dan: 28. 4. 2024

Ko smo se zbudili, smo najprej pojedli zajtrk (pečeno jajce s praženim krompirjem), nato pa odšli na sprehod. Bilo je zelo lepo, čeprav je bila na ulicah izredno velika gneča. Srečali smo ljudi, ki so bili oblečeni v originalne kostume risanih junakov Disney. Nato smo v dopoldanskem času odšli v Madame Tussauds oz. muzej voščenih lutk. Tam smo videli lutke znanih osebnosti, kot so Messi, Ronaldo, Lady Gaga, Beyonce, Miley Cyrus in raznih predsednikov in predstavnikov kraljeve družine. Ko je bil čas kosila, smo šli v McDonalds, saj je bilo to še najbolj okusno in najbolj poceni. Popoldan smo šli z dvigalom v 86. nadstropje znane stolpnice Empire State Building, od koder smo imeli prekrasen razgled na celotno velemesto. Bilo je zelo lepo. Zvečer smo se sprehodili po ulici Times Square, kjer nas je privabil vonj hotdoga. Nato smo opazovali ulične plesalce, ki so bili res odlični.

3. dan: 29. 4. 2024

Še vedno nam je nagajal časovni zamik, zato smo se zbuvali ob štirih zjutraj. Po zajtrku smo šli na sprehod v Central Park, kjer smo videli zelo veliko psov. Pozneje smo odšli v muzej znanosti in naravoslovja. Ogled je trajal približno štiri ure. Nazaj smo odšli skozi centralni park, kjer smo se ulegli na veliko skalo in počivali. Z mojo sestrico sva si pozneje privoščile točen sladoled. Po večerji smo odšli še na pijačo in v hotel spat.

4. dan: 30. 4. 2024

Zelo slabo sem spala in se zbudila ob pol petih. Odšli smo na zajtrk in nazaj v apartma še malo počiti. Kasneje smo odšli do morja in na ogled letalonosilke. Na njej so bila letala, ki so včasih na ladji pristajala in vzletala. Videli smo, v kakšnih razmerah so živeli. Ko je bil ogled končan, smo odšli na kavico. Nato smo odšli na ladjico in si New York ogledali še z nje. Pluli smo mimo kipa svobode in si ga od blizu pogledali. Bilo je super. Proti večeru smo odšli v hotel in igrali karte.

5. dan: 1. 5. 2024

Zbudila sem se ob pol šestih. Skupaj smo odšli na zajtrk v mesto. Kasneje smo odšli v zelo veliko cerkev, kjer sem prižgala svečko. Nato smo odšli v stolpnico Top of the

rock, kjer je bilo zelo lepo. Šli smo še v trgovino Nike, nato smo si privoščili točen sladoled. Po napornem dnevu smo šli v hotel, pojedli pico in igrali karte.

6. dan: 2. 5. 2024

Vozili smo se s podzemno železnico, ves čas smo gledali na zemljevid. Nato smo se peljali s helikopterjem, zraven sta bila še dva Francoza. Razgled je bil čudovit. Popoldan smo obiskali mesto, kjer sta nekoč stala dvojčka, danes pa sta tam spominski plošči.

7. dan: 3. 5. 2024

Ta dan je bil namenjen obisku vodnega parka, to je najboljši vodni park na svetu. Imenuje se American dream. Najprej smo zamudili avtobus, a na srečo je bil naslednji avtobus čez 20 minut. Tam smo uživali na toboganih, najbolj mi je bila vseč kapsula. Moja mami in ati sta šla samo enkrat, midve s sestro Nušo pa sedemkrat. Bilo je kot pri prostem padu. Noro, res! Zvečer smo bili utrujeni.

8. dan: 4. 5. 2024

To noč sem dobro spala. Čez dan smo se potepali po mestu, sprehodili smo se čez brooklynski most. Res je veličasten. Potem smo se sprehodili čez Kitajsko četrt in obiskali Coney Island. Za večerjo smo šli v italijansko restavracijo, kjer je bila hrana zelo okusna.

9. dan: 5. 5. 2024

Ta dan je bil zelo naporen. Odšli smo domov in vmes sedem ur čakali na letališču v Londonu na naslednji let do Dunaja. Tako sem svoj rojstni dan preživela na letališču. Domov smo prišli šele ob dveh zjutraj.

To potovanje z družino mi bo ostalo v nepozabnem spominu.

Ajda Rak, 6. b

S KOMPIJEM PO SARDINIJI IN FRANCIJI - potopis

Razlog za naše letošnje družinske počitnice je bila olimpijska košarkaška tekma v Franciji. Seveda smo si morali ogledati tudi Pariz. Naša družina obožuje morje, zato smo si prej privoščili morski dopust na Sardiniji.

Naše potovanje je trajalo 19 dni, 4600 km smo prevozili po kopnem, okoli 600 km pa s trajektom po morju. Potovali smo s kombijem, preurejenim v avtodom. Na pot se je podala cela naša petčlanska družina.

Prvi del potovanja, od Mozirja do Livorna v Italiji ter vožnja s trajektom do Sardinije, je trajal 19 ur, na srečo smo lahko spali na trajektu.

Naš začasni dom na Sardiniji smo našli v dveh kampih in treh postajališčih za avtodome. Prvi kamp na

SZ delu je bil na vrhu hriba s prekrasnim razgledom. Pot z mivkaste plaže nazaj v kamp pa je bila v poletni vročini prava mora! Tam smo ostali tri dni.

Od tu smo se podali na JV del, na postajališče za avtodome tik ob dolgi peščeni plaži s kamnitim stolpom na koncu. Z našega kombija smo imeli pravi morski razgled. Te dni si je najbolj zapomnil moj brat, saj je s harpuno ulovil več kot meter dolgo ribo. Tu smo uživali štiri dni.

Sledila je vožnja na Z del. Ustavili smo se na postajališču ob znani plaži Is Arutas, kar pomeni riževa plaža, kamenčki na tej plaži izgledajo kot riž. Ta del je naravni rezervat, zato je snorklanje z ribami, ki se nič ne bojijo, res zabavno. Tu smo prebili tri dni.

Na poti v naslednji kamp smo se ustavili pri znani turistični znamenitosti – skali v obliki slona.

V ta kamp se vedno, ko smo na Sardiniji, radi vračamo, saj leži tik ob več kilometrov dolgi mivkasti plaži z visokimi valovi, ki te praktično podrejo. Od tu smo naredili izlet na reko Casteldorio s termalnim izvirom. Kopanje v njej je kot ležanje v jacuzziju! En večer smo se sprehajali po starem pristaniškem mestu Castelsardo s trdnjavo na vrhu hriba.

Po štirih dneh smo se s trajektom odpeljali v mesto Toulon na jug Francije. Prespali smo na postajališču ob avtocesti in naslednji dan namenili ogledu mesta Cannes. To je letoviško mesto bogatih in znanih ljudi z dragimi hoteli, trgovinami in lepim starim delom z veliko tržnico. Znano je po filmskem festivalu.

Naslednji cilj je bilo glavno mesto Pariz. Tam smo ostali dva dni, kombi smo parkirali v kampu ob reki Marne. Ogledali smo si čudovito palačo Versailles s še lepšimi vrtovi, ki so tako veliki, da smo se po njih vozili z golf avtomobilčkom. Videli smo cerkev Notre Dame, ki jo še vedno obnavljajo po požaru. Poseben je bil svetovno znan Eifflov stolp, saj so bili na njem veliki olimpijski krogi. V celem Parizu je vladalo posebno olimpijsko vzdušje. Veliko je bilo policajev, vojakov in udeležencev olimpijskih iger, počutil sem se zelo varno.

Tretji dan v Parizu smo se zabavali v Disneylandu, kar je bila dolgoletna želja moje mame. Na 22,3 km² so številna prizorišča iz Disneyevih zgodb in filmov. Moje najljubše je bil del s filma Star wars in vlakec smrti s tremi obrati na glavo.

Prespali smo na parkirišču za avtodome in se naslednji dan odpravili v Lille, prizorišče našega končnega cilja – košarkaške tekme. Ogledali smo si tekmo med Španijo in Kanado. Zelo mi je bilo všeč, saj je igralo veliko NBA igralcev. Vladalo je noro športno vzdušje!

Po tekmi smo se odpravili na dolgo in naporno pot domov. Vozili smo se preko Francije, Belgije, Luksemburga, Nemčije, Avstrije v Slovenijo. Pot je trajala 20 ur, prespali smo ob avtocesti v Nemčiji.

Naše počitnice so bile sestavljene iz dveh delov: lenarjenja na Sardiniji in napornega, a zanimivega izleta po Franciji. Meni najboljši del je bila tekma, saj sem videl enega mojih najljubših NBA igralcev.

To so bile super družinske počitnice!

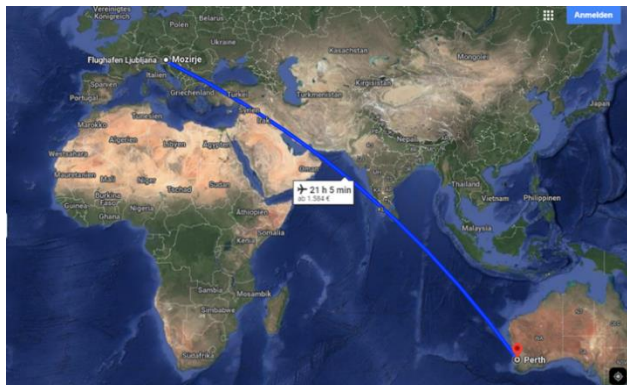
Gašper Dobelšek, 9. a

AVSTRALIJA, BORNEO, SINGAPUR IN DUBAJ - POTOPIS

Letos poleti se je naša družina odločila, da prepotujemo vhodno poloblo.

Cilj našega oz. vsakega potovanja je spoznavati različne kulture ljudi, spoznati jezik in valuto, poskusiti različno hrano, občutiti različne vremenske pogoje, videti različne reliefe, spoznati nacionalni šport ter poznati živali in naravo.

Najprej smo leteli v Avstralijo, in sicer v zimske razmere. Že prvi dan smo si ogledali črnega laboda, ki je značilen za območje, kjer smo bili.

Naslednji dan smo se odpravili v živalski vrt, v katerem smo lahko božali in hranili kenguruje, videli in božali smo tudi vombata in koalo.

Nato smo se odpravili na Rotten Island, kjer smo videli quoke. To so nacionalne živali. Ogledali pa smo si tudi kite, in sicer smo videli kite grbavce in ledne kite.

Naša naslednja lokacija je bila Borneo. Ko smo pristali, smo se spočili in naslednji dan odšli gledat orangutane v naravnem habitatu.

Nato smo se peljali s čolnom po reki Kinabatangan. Med vožnjo smo opazovali okolico in videli male opice makaki.

Naslednji dan smo odšli na kratek sprehod po džungli. Ko smo se zvečer vrnili, smo ob vsaki luči videli tudi gekone, ki so lovili mušice. Seveda ne smem pozabiti, da smo poskusili najbolj smrdljiv sadež na svetu, ogledali smo si plantaže čajev in videli največjo rožo na svetu, to je raflezija. Med hojo pa smo videli tudi ananas.

Ko smo z letalom odleteli v Singapur, smo ugotovili, da tam nimajo avtohtonih živali. Imajo pa 100 % urbanizacijo, saj je država pravzaprav eno samo mesto.

Obiskali smo tudi Merliona, ki je simbol Singapurja.

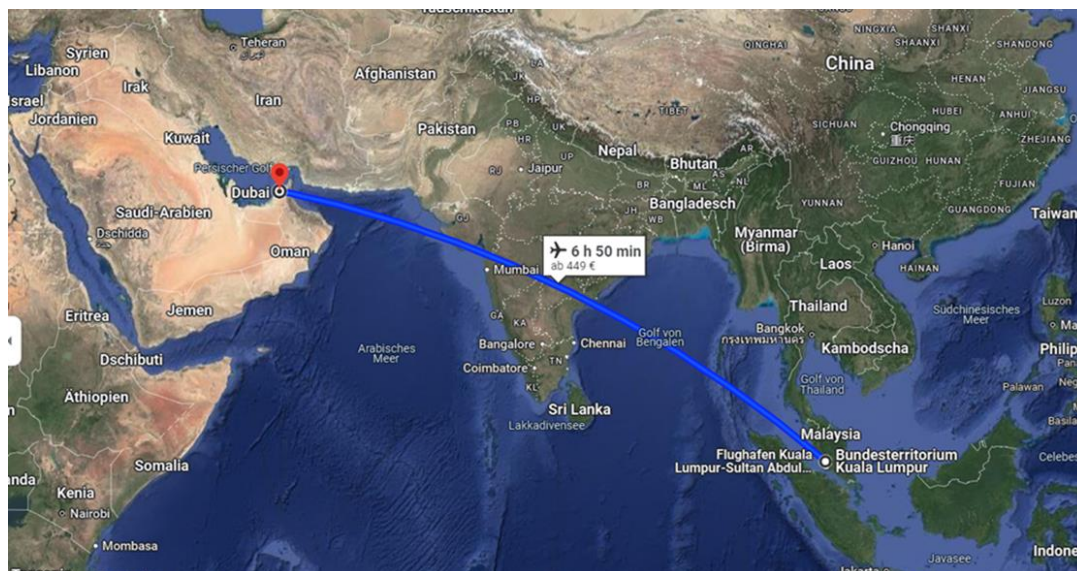
Rastlinstva pa smo največ videli na letališču, saj je v Singapurju največje letališče na svetu.

Potem smo po treh urah vožnje prispeli v Kuala Lumpur. Naslednji dan smo odšli gledat slone, ki smo jih lahko tudi božali. V hindujskem templju smo opazovali tudi makake. V Kuala Lumpurju ni veliko rastlinstva, največ je palmovih nasadov, iz katerih pridobivajo palmovo olje.

Naša zadnja točka je bil Dubai. V Dubaju smo jahali kamele, gledali kako krokodil "toči solze", videli smo lahko falkone, s katerimi smo se tudi slikali. V Dubaju ni veliko rastlinstva, saj je večinoma pesek. Vendar nas to ni ustavilo, da se ne bi zabavali, saj smo se sankali na pesku. Poskusili smo tudi dateljne, saj so značilni za tisto območje.

Po petih tednih potovanja smo se vrnili domov.

Lan Ujčič Vrhovnik, 9. b

S KOMBIJEM PO KORZIKI - potopis

V začetku počitnic smo se odpravili na čudovito potovanje po Korziki. Prevozili smo 2200 km, vmes zamenjali 6 kampov in se vrnili domov 15. julija. Od doma smo se odpeljali popoldne in se peljali vse do Italije, do naselja Romans d'Isonso, kjer smo se ustavili in prespali na postajališču za kamperje. Naslednji dan smo se odpeljali do mesta Pisa, znanega po poševnem stolpu. Prespali smo v kampu ob jezeru, od koder smo se že naslednjega dne odpravili na kolesarski

izlet do mesta.

Stolp, zgrajen postrani, je bil zelo zanimiv, najbolj všeč pa mi je bil sladoled v obliki vrtnice, ki je bil tudi zelo okusen. Naslednji dan smo odšli do Livorna in od tam na trajekt.

Vožnja, ki je trajala okoli 4 ure, je bila zelo

vznemirljiva, saj sem se s trajektom peljala prvič. Ko smo prispeli na Korziko, v mesto Bastia, smo najprej začeli iskati kamp, kar je bilo težko, saj smo bili na Korziki prvič. Naslednji dan smo se odpeljali malce bolj v notranjost, v mesto Corte. Ogledali smo si naravni park Restonica, kjer smo se kopali v čudovitih tolmunih. Nato smo se odpravili do morja, ki smo ga

že vsi težko pričakovali. Najbolj sem se razveselila peščenih plaž, ki smo jih tudi izkoristili za zakopavanje in grajenje skulptur. Čez nekaj dni smo se nastanili v naslednjem kampu

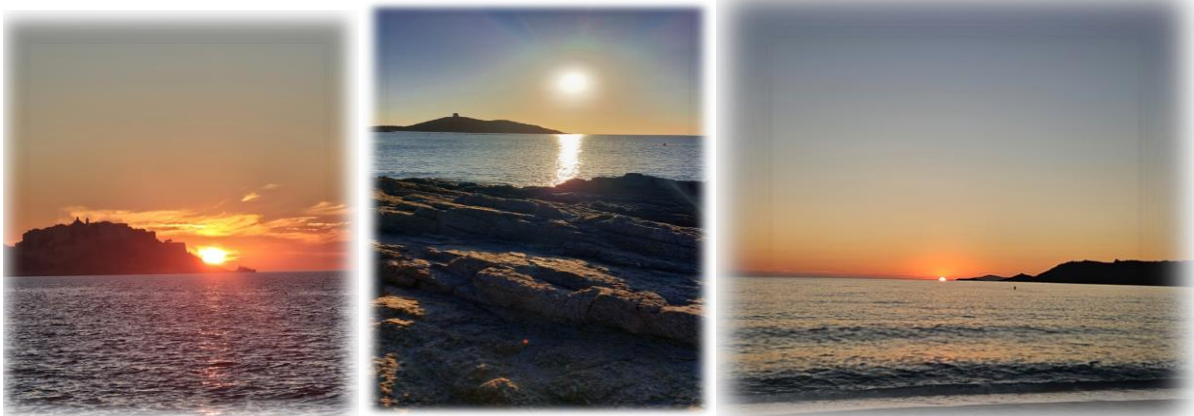

Rondinara v mestu Bonifacio. Ko smo se odpravili na ogled mesta, smo občudovali čudovite apnenčaste klife in zanimive grobove v hiškah oziroma tako imenovanih kapelah. Nato smo se odpravili do mesta Ajaccio, kjer stoji Napoleonova rojstna hiša, ki smo si jo imeli namen ogledati, a nismo imeli sreče, saj je bila zaprta.

Čez nekaj dni smo se odpeljali do mesta Calvi, do koder vodi čudovita panoramska cesta.

Vmes smo si ogledali še znamenito plažo z najbolj finim peskom in na vsakih nekaj kilometrov po panoramskih poteh občudovali črne plaže, obarvane zaradi bližnjih rudnikov žvepla. Mesto smo si ogledali, nismo pa ga mogli zapustiti, ne da bi si ogledali grad. Nadaljevali smo do najbolj zahodnega dela Korzike, kjer smo si lahko vsak dan ogledovali čudovite sončne zahode.

Nato smo odšli nazaj do Bastie in na trajekt, kjer smo čakali 2 uri na 44°C, kar je bilo zelo naporno. Po Korziki smo prepotovali krog, tako da smo si vmes ogledali vsa znana mesta in znamenitosti.

Za na konec pa naj vam še povem, da sem se na Korziki naučila, da oblika Korzike spominja na moža, ki ga imajo tudi na zastavi.

Taja Melavc 9. b

Domišljija ne pozna meja

ZAKAJ SE ZALJUBLJAMO?

Platonova zgodbica govori o ljudeh, ki smo bili najprej krogle. Bili smo plusi in minusi. To so bile kombinacije. Bile so tri različne: plus/minus, minus/minus, plus/plus. Bili smo zelo samovšečni. Imeli smo bogove, ki smo jim morali redno darovati. Nekaj časa smo bogovom še darovali, potem pa smo se tako ukvarjali sami s sabo in svojo lepoto, da smo bogovom pozabili darovati. Prvič so nam prizanesli, potem pa se je to začelo dogajati prepogosto. Tako so se razjezili, da so nas razpolovili in kombinacije so razpadle. Ostali so le še plusi in minusi. Od takrat naprej vsi iščemo svoje druge polovičke, ki se ujemajo z nami. Ko jih najdemo, se združimo. Eni svoje polovičke najdejo, drugi pa nikoli.

Zala Nežič, 6. b